

Char

De wijze les van

“Heb de moed om naar je innerlijke stem te luisteren”

Dinsdagavond 27 september: het Amerikaanse medium Char geeft een workshop 'Benut je eigen intuïtieve krachten' in een congrescentrum in Amsterdam. Alle kaartjes zijn verkocht, er komen 750 mensen die van Char willen leren. Ik, Stephanie, journaliste van Vriendin, ben er één van...

Ik heb Char een keer geïnterviewd en kijk graag naar haar tv-shows. Ik heb dan ook vrij hoge verwachtingen van deze avond. Bij de ingang van de congreszaal observeer ik nieuwsgierig wie een kaartje voor de show hebben gekocht. De mannen zijn in ieder geval in de minderheid, zeker negentig procent van het publiek is vrouw. Verder zie ik dat veel vrouwen met hun moeder of zus zijn gekomen; Char is populair bij vrouwen van alle leeftijden. “We hadden een grotere zaal kunnen huren en meer kaarten kunnen verkopen voor Chars workshops,” vertelt Jeanine van organisatiebureau *Urban learning* mij. “Maar we willen dat zoveel mogelijk mensen vanavond het gevoel hebben dat ze even dichtbij Char zijn. De sfeer moet een beetje intiem blijven, vandaar dat we deze bijeenkomst in een relatief kleine zaal houden.”

Eenmaal op mijn stoel maak ik kennis met mijn buurvrouw José. Ze vertelt dat ze deze avond cadeau heeft gekregen van haar twee vriendinnen die naast haar zitten. “We kennen elkaar tien jaar, daarom wilden ze mij verrassen met een leuke avond. Ik vind Char fantastisch. Ik heb zelf ook paranormale gaven, ik zie regelmatig mensen die zijn overleden. Het probleem is dat ik bijna niemand durf te vertellen wat ik zie en voel. In het verleden heb ik dat wel eens geprobeerd, maar toen werd ik voor gek verklaard. Sindsdien ben ik voorzichtiger geworden. Ik bewonder Char dat zij zich nooit heeft laten afschrikken door sceptische reacties.”

Om half acht gaat Jeanine het podium op om Char aan te kondigen. Alle aanwezigen in de zaal staan op om het medium onder een daverend applaus te verwelkomen. Char lijkt er zin in te hebben, ze roept heel enthousiast: “Hello Holland!” Een bodyguard volgt haar op de voet, ze lijkt wel een popster. Eenmaal op het podium begint ze meteen serieus te vertellen, “Ik weet dat sommige mensen hier zijn omdat ze graag willen dat ik contact maak met hun overleden dierbaren. Maar dat is niet waarom we hier zijn. Ik ga een workshop geven, omdat ik jullie ervan bewust wil maken dat je zelf ook je intuïtie kunt leren vergroten en ontwikkelen. Heeft iemand twijfels over zijn intuïtie? Laat die alsjeblieft los, want twijfels zorgen dat je je

innerlijke stem minder goed kunt horen. Zeg mij maar eens na: 'I am intuitive.' 750 stemmen herhalen Chars laatste zin. Ik doe braaf mee, al voelt het een beetje vreemd om zo met z'n allen iemand na te zeggen.

"Je moet vertrouwen hebben in je eigen intuïtie: jullie kunnen jezelf allemaal beter een reading geven dan ik dat kan voor jullie. Heb de moed om naar je innerlijke stem te luisteren," benadrukt Char nog eens.

"Wie wil er een reading?" vraagt ze dan toch plotseling. Ze heeft het woord reading nauwelijks uitgesproken of zo'n zevenhonderd mensen staan op. "Me, me, me!" roept bijna iedereen in de zaal enthousiast. Char wijst een mevrouw in het midden van de zaal aan die zich op het podium voorstelt als Helen. Dan zegt ze: "Nu probeer ik me open te stellen voor Helen. Ik wacht af wat voor gedachten er bij me opkomen als ik me op haar concentreer." Als Helen vertelt dat ze een foto heeft meegenomen, zegt Char vrijwel meteen stellig dat Helens man erop staat. Dat bevestigt Helen. Verder komt er bijzonder weinig uit deze reading, ook al omdat Helen in de microfoon bekent dat ze niet het achterste van haar tong wil laten zien ten overstaan van ons, de hele zaal. In plaats daarvan fluistert ze haar vragen in Chars oor. Om mij heen hoor ik negatief gefluister: 'Waarom gaat Helen het podium op, als ze niets met ons wil delen?' Dat vraag ik me ook af. Char geeft Helen zonder microfoon antwoord, maar dan stuurt ze haar weer snel het podium af. >>

“Het is goed om vertrouwen te hebben in je eigen gedachten, want die creëren jouw werkelijkheid”

“Waarom zouden jullie je intuïtie willen ontwikkelen?” vraagt Char daarna. “Als je hoopt er veel geld mee te verdienen of macht mee te krijgen, zijn dat geen goede redenen. Maar als je wilt leren om problemen of nare situaties vóór te zijn, ben je hier op de juiste plek.” Char haalt een voorbeeld uit haar jeugd aan. Ze had op een dag een voorgevoel dat ze haar moeder moest waarschuwen goed op te letten als haar vader in de auto achter het stuur zat. En ja hoor: die dag viel haar vader in slaap achter het stuur. Gelukkig was Chars moeder heel alert door de waarschuwing en maakte ze hem bijna meteen weer wakker, anders hadden ze misschien een ongeluk gehad. Ik begrijp wat ze zegt, maar ik heb mijn twijfels bij haar stelling dat je doel niet mag zijn om veel geld te verdienen met je ‘gaven’. Kaartjes voor deze avond kosten € 45,- per stuk. Doe dat maal 750 en dat bedrag weer maal vier, want Char geeft vier workshopavonden achter elkaar. Kássa...

Dan geeft Char ons een oefening. We moeten proberen regelmatig een halfuurtje vrij te maken en dan alle gedachten opschrijven die in ons opkomen. “Het is goed om je bewust te zijn van je eigen gedachten, want jouw gedachten over dingen creëren jouw werkelijkheid,” zegt Char. Dat is een doordenker waar ik het wel mee eens ben.

“Wie is er vaak angstig of bezorgd?” vraagt Char dan. Honderden vingers gaan de lucht in. Ik twijfel: ik maak me wel eens zorgen, maar ik ben ook weer geen stresskip. “Het is niet goed om voortdurend in angst te leven, want dan hoor je je innerlijke stem niet meer als die je écht waarschuwt,” zegt Char. Ze geeft een heftig voorbeeld. In een van haar laatste tv-shows bezocht ze de ouders van een overleden jongen. De vader van die jongen had een sterk voorgevoel gehad dat zijn zoon op een dag niet met zijn brommer moest gaan rijden. Maar de man negeerde zijn innerlijke stem. Hij wuifde zijn twijfels weg en hechtte er geen waarde aan omdat hij wel vaker bezorgd was. Die dag kwam zijn zoon om het leven bij een brommerongeluk. “Als de vader beter naar zijn intuïtie had geluisterd, had zijn zoon nu nog geleefd,” zegt Char. Ik begrijp wat ze bedoelt, maar toch heb ik meteen medelijden met die vader. Dit is nogal een bewering...

Tijd voor een nieuwe reading. Char kiest uit zeker zevenhonderd opgestoken vingers die van Karin uit. “Ken je iemand van wie de naam begint met een P?” vraagt Char. Karin knikt. “Ja, het is een vrouw en zij is overleden,” vertelt ze. Char denkt meteen aan moord, was het dat? Karin begint te huilen. Ze vertelt dat haar schoonzus Petra zelfmoord heeft gepleegd. De hele zaal is stil geworden, ook ik ben onder de indruk. Karin legt uit dat haar schoonzus Petra haar kind heeft verloren en dat ze dat niet aankon. Een seconde later komt Char met de naam Cor op de proppen. “Dat is mijn broer, de man van Petra,” legt Karin uit. “Cor en Petra hebben samen zelfmoord gepleegd,” snikt ze. Char legt haar arm om Karin heen, maar duwt tegelijkertijd de microfoon beter onder haar mond. Ze moet duidelijker praten, anders kunnen niet alle 750 gasten haar verstaan. Zou ze zich dichterbij haar broer en schoonzus voelen nu ze met Char praat? Om zo’n persoonlijk verhaal te vertellen voor een groot publiek, lijkt mij toch niet prettig. “Wees maar niet bang, zelfmoordenaars gaan niet naar de hel, zoals sommige mensen denken,” zegt Char. “Maar ze worden na hun dood wel geconfronteerd met wat ze op aarde hebben

gedaan. Ze zullen ook zeker weer reincarneren, want ze moeten terug naar de aarde om lessen te leren.” Als Char Karin het podium afhelpt, klinkt achter uit de zaal opeens luid gerinkel. Er vallen allerlei glazen om. “It’s not a ghost!” zegt Char ad rem. Wij lachen.

Vijf minuten pauze. Ik vraag aan José wat ze tot nu toe van de show vindt. “Ik vind het bijzonder dat Char vertelde dat iedereen moet leren op zijn innerlijke stem te vertrouwen,” zegt ze. “Het leek wel alsof ze dat persoonlijk tegen mij zei, omdat ik dat juist moeilijk vind.” We worden onderbroken door Jeanine, die de microfoon pakt. “Het is helaas niet mogelijk om brieven of boodschappen persoonlijk aan Char te geven,” zegt ze. “Maar als jullie iets aan haar hebben geschreven, kun je het nu aan mij geven en dan zorg ik dat het bij haar terecht komt.” De paar minuten die volgen geven tientallen mensen een brief of plakwerk aan Jeanine. Ik realiseer me dat het waarschijnlijk overal waar Char komt zo gaat. Zou ze tijd hebben om überhaupt één blik op al deze persoonlijke boodschappen te werpen?

Na de pauze gaan we kijken hoe het met onze intuïtie gesteld is. Char heeft een aantal foto’s in enveloppen gedaan, zodat wij ze niet kunnen zien. “Wie krijgt er een voorgevoel wat er op de eerste foto staat?” vraagt ze. “Roep maar gewoon wat er in je opkomt, wees niet bang dat je iets gekks zegt!” moedigt ze ons aan. “Volgens mij staat er een dansende vrouw op,” antwoordt een blonde dame. Een andere mevrouw denkt dat de foto groen met blauw is. Dan begint iedereen door elkaar te roepen, er volgen suggesties dat er bloemen, de zee, twee mensen of olifanten op de foto staan. Bij mij komt de kleur rood op. Toch roep ik dat niet hardop, ik ben veel te bang dat ik het verkeerd ‘voel’. “Het kan lijken alsof je puur aan het gokken bent,” zegt Char. “Maar dat is niet zo, deze oefening maakt je bewust van je innerlijke stem. Als op een dag opeens in je opkomt dat je bijvoorbeeld je moeder moet bellen, wil ik

dat je dat doet, in plaats van dat je je gevoel negeert," legt ze uit. Dan onthult Char de foto. Er staat een vrouw op met een rode jas aan. De achtergrond is groen met blauw. Sommige mensen zaten ernaast, sommigen dachten een beetje in de goede richting. Ik vind het een leuke verrassing dat de vrouw een knalrode jas draagt, al begrijp ik dat dit volgens Chars theorie niet als een verrassing zou moeten voelen. We oefenen met nog een paar foto's. Sommige vrouwen lijken op dreef te komen. Een mevrouw zegt bijvoorbeeld vrij snel dat ze denkt dat er een boot op een bepaalde foto staat. Dat blijkt inderdaad zo te zijn. José fluistert in mijn oor dat ze dat gevoel ook had, maar het niet durfde te zeggen. Op je innerlijke stem vertrouwen blijkt makkelijker gezegd dan gedaan.

Als laatste wil Char ons een reading laten doen voor iemand uit het publiek. Ze kiest Sandra uit de honderden mensen die zichzelf aanbieden. Char begint met readen: de letter M komt bij haar op. Al snel noemt ze de naam Martine. Sandra bevestigt dat dit haar oma is. Vervolgens vraagt Char wat er bij ons opkomt als we ons op Sandra concentreren. Ik heb even geen gedachten, maar een mevrouw verbaast ons allemaal door te roepen dat ze denkt dat Sandra's moeder is overleden. Sandra begint meteen te huilen; het klopt. Ook Char is onder de indruk. "Dat had ik nog niet gevoeld, echt niet!" roept ze. We suggereren nog een tijdje door, iemand roept de naam Frida, maar die herkent Sandra niet. Een andere mevrouw zegt dat ze het gevoel heeft dat Sandra's moeder is overleden aan dezelfde ziekte als haar moeder, namelijk borstkanker. Dat blijkt te kloppen: de hele zaal is onder de indruk. Ook de suggestie van een man dat Sandra vaak hoofdpijn zou hebben klopt. Dan moet Char de sessie afbreken, het is al kwart voor tien. We mogen nog een paar vragen stellen.

"Hebben zielen pijn als hun lichaam wordt gecremeerd?" vraagt een mevrouw. "Nee, als iemand niet duidelijk heeft aangegeven of hij begraven of gecremeerd wil worden, maakt het niet uit waarvoor je kiest," antwoordt Char. "Een ziel voelt niets van een crematie." "Kunnen entiteiten op twee plekken tegelijk zijn?" vraagt een andere vrouw. "Dat is een goede vraag," zegt Char. "Ik heb geen idee hoe ze het doen, maar entiteiten kunnen dat inderdaad." Dan wenkt Jeanine Char en wijst op haar horloge: het is tijd om te stoppen. "Dankjewel voor jullie vertrouwen in mij," zegt Char. "God bless you all!" Wij beginnen weer te klappen en Char verlaat de zaal, terwijl ze als een popster nog een paar handen schudt. Als de zaal leegstroomt, loop ik naar Karin toe. Ik vond de reading met haar het meest aangrijpend. Maar Karin wil niets meer zeggen, ze heeft er eigenlijk al moeite mee dat ze vanavond alle aanwezigen heeft verteld dat haar broer en schoonzus zelfmoord hebben gepleegd. Om me heen hoor ik verschillende geluiden. Sommige mensen zijn teleurgesteld dat ze zelf geen reading hebben gehad, anderen vinden het een interessante avond. Mijn buurvrouw José vindt het leuk dat ze Char aan het werk heeft gezien. Zelf vind ik Char nog steeds een prettig en betrouwbaar persoon, ik blijf zeker naar haar tv-shows kijken. Maar ik vraag me wel af of het doel van deze avond is bereikt: Char wilde ons duidelijk maken dat wij zelf onze intuïtie kunnen vergroten. Maar het lijkt erop dat de meeste mensen nog altijd meer vertrouwen in haar hebben dan in zichzelf.

Meer info over *Urban learning*: www.urbanlearning.nl.

Laten we het raam
open of dicht?
Ik gebruik Femal
voor de overgang!

Plotseling een rood aangelopen gezicht en dan snel de frisse buitenlucht opzoeken!

Donsdekens die 's nachts weggetrapt worden! Wellicht dat u deze situaties herkent. Heeft u ook hulp nodig bij opvliegers, stemmingsveranderingen, transpiratie en uw vochtbalans? Dan kunt u nu Femal gaan gebruiken.

Flower Power

Femal is een eigenwijs product gemaakt van het cytoplasma uit een aantal geselecteerde bloemenpollen uit het frisse Scandinavië. Deze pollens worden geopend waardoor het cytoplasma (de kern van de pol) vrij komt. Zo wordt uit 300 kilo bloemen slechts 1 kilo cytoplasma gewonnen. Met recht geconcentreerde kracht uit de knop van de bloem.

Voel je goed en tevreden

Vele gebruikers van Femal zijn al zo tevreden, dat u het eigenlijk maar gewoon moet gaan gebruiken om het verschil, soms al binnen een week, te merken. Uit gepubliceerde onderzoeken blijkt dat de kwaliteit van Femal goed is. Ook voor vrouwen die gevoelig zijn voor (de schil van) pollens. Femal is vrij verkrijgbaar bij drogist, reformhuis en apotheek.

Voor meer informatie
belt u 0341 437018 of kijkt u
op www.pharmadirect.nl.

